

Milieubeleidsplan Groningen: heldere woorden, weinig daden

De opstellers van het Milieubeleidsplan kregen onlangs de taalprijs van de provincie Groningen omdat het plan zo helder geschreven is. Dat mag in taal-opzicht zo zijn, uit milieu-oogpunt is er nog veel niet helder in dit plan.

Carla Alma

Daarnaast bestaan het plan en het daarbij geleverde uitvoeringsprogramma nagenoeg geheel uit onderzoeksvorstellen, inventarisatiemogelijkheden, het opzetten van nieuwe samenwerkingsverbanden, ontwikkelen van systemen enz. Van dit soort activiteiten is het milieu tot nu toe niet veel wijzer, laat staan schoner, geworden.

Meer concrete punten van kritiek betreffen: uitstoot van zwarte-lijststoffen kan op basis van dit plan eerder verruimd dan stopgezet worden; door het niet instellen van stiltegebieden kan de geluidsoverlast in de provincie ongebreidel toenemen; intensieve veehouderij wordt alle kansen gegeven (dit betekent o.a. een toename van de verzuring); maatregelen om het gebruik van de ozonlaagaantastende cfk's uit te bannen zijn onvoldoende; nieuwe provinciale bevoegdheden om een milieu-effekt-rapportage te laten uitvoeren bij grotere ingrepen in het landschap en bij industriële uitbreidingen worden niet toegepast; er is niet of nauwelijks beleid om oppervlaktewater en onderwaterbodems voldoende te saneren én te beschermen. Bovendien zijn er teveel onderonsjes met het bedrijfsleven ('convenanten'); dat heeft meerdere kwalijke kanten, zoals: de provincie gaat daarmee te veel op de lijn van zo'n bedrijf zitten en opereert niet meer onafhankelijk als vergunningverlenende instantie. Ook kost een dergelijke opstelling veel geld en menskracht, b.v. een aantal provinciale ambtenaren heeft zitting in een stuurgroep die AKZO-Delfzijl tot milieumaatregelen moet brengen. Hoeveel geld kost dat binnen de toch al krappe provinciale begroting? Waarom dwingt de provincie AKZO niet via het instrument van vergunningverlening tot een eigen onderzoek én aanpak van milieuverontreiniging? Daarenboven is de provincie ook nog steeds 'zo goed' om mee te betalen danwel geld van het Rijk los te peuteren om mee te dragen in de (effektigerichte) 'oplossingen' voor de veroorzaakte milieuproblemen (AKZO, ESD). In Groningen wordt de vervuiler dus betaald! Als het aan de milieubeweging in deze provincie ligt, is er nog veel 'nader milieu-inzicht' nodig.



FOTO: NIEUWSBLAD VAN HET NOORDEN

Tijdens de aanbieding van het Milieubeleidsplan in de statenzaal van Groningen plaatste de Werkgroep Eemsmond enige spandoeken. Op de voorgrond gedeputeerde Jaap van Dijk

Bij de aanbieding van het Milieu Beleidsplan Groningen aan de 'doelgroepen' in de maatschappij, te weten bedrijfsleven, landbouw, lagere overheden en milieugroepen, was er van de kant van de laatste categorie forse kritiek op dit plan te horen.

De Milieufederatie Groningen voerde als officiële spreekbuis van de noordelijke milieubeweging het woord terwijl de Werkgroep Eemsmond van de Waddenvereniging dat betoog ondersteunde met acties. Er dreigde even een rel te ontstaan toen de Werkgroep zich met circa 15 aktievoerders duidelijk manifesteerde met toeters en

bellen, balonnen en spandoeken. En dat terwijl de daarop gedrukte teksten als: *'er gaat niets boven Groningen. ... behalve de wadden'* en *'Nait soez 'n, moar doon'* het provinciaal bestuur toch wel hadden moeten aanspreken. Uiteindelijk mocht men de Statenzaal binnen alwaar pamfletten aan de genodigden werden uitgedeeld. De kritiek op het plan is niet mals: te veel mooie woorden, maar weinig daden! Een 'integraal' beleidsplan zegt de provincie, maar node wordt de doorwerking naar andere sectoren als ruimtelijke ordening of economische zaken gemist.